

ΙΕΡΟΣ

ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

ΠΡΟΝΟΙΑ, ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΑΣΙΑ, ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΣΜΥΡΝΗΣ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

ΔΑΠΑΝΗ ΔΕ ΚΑΙ ΠΡΟΣ ΦΟΕΛΟΣ ΤΗΣ ΘΡΗΣΚ. ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΟΣ «ΕΥΣΕΒΕΙΑΣ»

ΕΤΟΣ Β' | ΕΝ ΣΜΥΡΝΗ τῆ 30 Ἰουνίου 1912 | ΑΡΙΘ. 65

« Ἐάν μὴ στραφῆτε καὶ γένηθε ὡς τὰ παῖδια, οὐ μὴ εἰσέλθητε εἰς τὴν Βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν ». (Ματθ. ιη', 4).

παράμιλλος πρὸς πᾶσαν ἄλλην ἱστορία τῶν παθημάτων του, καὶ ἐπὶ πᾶσι τὸ μέγεθος, τὸ κολοσσιαῖον καὶ ἀφάνταστον, τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν μόχθων του, ἀναδιδάξουσιν αὐτὸν ἐπὶ κεφαλῆς πάντων, καὶ μόνον τὸν μέγαν Πρόδρομον προφήτην, καὶ Βαπτιστὴν Ἰωάννην, οὕτως κατὰ τὴν ἀψευδῆ μαρτυρίαν τοῦ Κυρίου «οὐκ ἐγήγερται ἐν γενεαῖς γυναικῶν μείζων» δυνάμεθα νὰ θέσωμεν ὑψηλότερον καὶ πρὸ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου.

Ἄνηρ ὑπερέχου πνεύματος, ἀπαρμιλλου μεγαλοψυχίας, θελήσεως ἀκαταδαμάστου, ἐπάλαυσε νικηφόρος καὶ θριαμβευτικῶς κατὰ τοῦ Ἰουδαϊσμοῦ, κατὰ τοῦ Ἑθνισμοῦ, καὶ καθ' ἑλθῆς τῆς παρατάξεως τοῦ Ἄδου, καὶ καθ' ἕλθον τὸν ταρχώδη βίον του εἰργάσθη χωρὶς νὰ δώσῃ ἀνεσιν καὶ ἡσυχίαν ποτὲ εἰς τὸ πνεῦμα καὶ εἰς τὸ σῶμά του, μείζων πάντων, ὡς το λέγει καὶ ὁ ἴδιος, ἐκοπόασεν ὑπὲρ τοῦ Εὐαγγελίου καὶ πρὸς Ἰβρῦσιν καὶ θεμελίωσιν τῆς Χριστιανικῆς Θρησκείας καὶ Ἐκκλησίας ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον τοῦ τότε γνωστοῦ κόσμου, καὶ εἰς αὐτὸν καὶ εἰς οὐδένα ἄλλον καὶ πάντες μὲν οἱ ἐξ ἑθνῶν ἀλλ' ἰδιαίτατα ἡμεῖς οἱ οἰκοῦντες τὰ παράλια καὶ τὰ ἐνδοτέρα τῆς Μ. Ἀσίας καὶ ἰδίᾳ τὰ χαριέστατα ταῦτα τῆς Ἰωνίας μέρη καὶ σύμπασαν μονοουχὶ τὴν Εὐρώπην μέχρι τῆς Ἰσπανίας χρεωστομένη τὴν σωτηρίαν, τὸν φωτισμὸν καὶ τὸν ἀγ. ασμὸν ἡμῶν.

Βεβαίως ἔργον Θεοῦ εἶνε ἡ ἰδρυσις καὶ στερέωσις τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ· ἀλλ' ἔργον Θεοῦ συντελεσθὲν δι' ἀνθρώπων, ἐπὶ κεφαλῆς τῶν ὁποίων ἀναμφισβητήτως ἵσταται ὁ Παῦλος ὁ Ἀπόστολος, διότι εἰς τὴν πανοθενουργὸν καὶ ἀκαταμάχητον δύναμιν τοῦ κηρύγματός του ὀφείλεται ἡ διάδοσις τῶν ἀληθειῶν τῆς θεοσδότης ἡμῶν πίστεως.

Ὡς γνωρίζετε, ὁ Παῦλος ὁ Ἀπόστολος ἐγεννήθη ἐν τῇ πλουσίᾳ καὶ ἐν δόξῃ τοῦ τότε καιροῦ πόλει Ταρσῶ, ἡ ὁποία ἔρχετο καὶ εἰς τὰ γράμματα καὶ τὴν φιλοσοφίαν μετὰ τὰς Ἀθήνας καὶ τὴν Ἀλεξανδρείαν, ἀλλ' ἐπαιδεύθη καὶ ἐν Ἱεροσολύμοις παρὰ τοὺς πόδας τοῦ σοφοῦ Γαμαλιήλ, ἐνὸς τῶν ἐνδοξοτάτων Ραββίνων, οὕτως μέγα ἦτο τὸ ὄνομα καὶ τὸ κύρος καὶ παρὰ τοῖς συγχρόνοις καὶ παρὰ τοῖς μεταγενεστέροις Ἰουδαίοις.

Πεπρωτισμένος ὁ Παῦλος ὑπὸ διανοίας μεγάλης καὶ ἰσχυρᾶς καὶ σιδηρᾶς ψυχῆς καὶ θελήσεως ἐγένετο κατ' ἀρχάς, συμφώνως πρὸς ἃς ἐποτίσθη δηλητηριώδεις κατὰ τοῦ Χριστιανισμοῦ Φαρισαϊκᾶς διδασκαλίας, ἐμπαθέστατος διώκτης τῆς Χριστιανικῆς Ἐκκλησίας· νεαρώτατος ἐτι ἔλαβεν ἐνεργὸν μέρος εἰς τὸν κατὰ τῶν Χριστιανῶν διωγμὸν, μὴ δυνάμενος δὲ ἄλλως νὰ κορέσῃ τὸ κατὰ τῶν Χριστιανῶν πάθος του ἤρκειτο ὁ τρομερὸς οὗτος νεανίας κατ' ἀρχὰς ὄχι μόνον νὰ παρίσταται ἀπλοῦς θεατῆς τῶν σφαγῶν κατὰ τῶν Χρι-

στιανῶν ἀλλὰ καὶ νὰ φυλάττη καὶ τὰ ἱμάτια τῶν λιθοβολούντων τὸν πρωτομάρτυρα Στέφανον... ἀνδρωθεὶς δὲ ἐρρίφθη ἀκατάσχετος ἐμπλεως φανατισμοῦ καὶ ἀκοιμήτου πάθους κατὰ τῆς Χριστιανικῆς Ἐκκλησίας.

Ἐλυμαίνετο τόσον βιαίως τὴν ἀρτιούστατον Ἐκκλησίαν ὁ Παῦλος, ὥστε οὔτε τὸ οἰκογενειακὸν ἄσυλον, οὔτε ἡ προσωπικὴ ἐλευθερία, οὔτε ἡ ἄωρος ἡλικία, οὔτε ἡ διαφορὰ τοῦ φύλου ἐτύγγανον φειδοῦς καὶ σεβασμοῦ ἐκ μέρους τοῦ ἀπηνοῦς τούτου διώκτη, ὅστις ἐν τῇ μανίᾳ καὶ τῇ λύσῃ του παραδιάζων τὸ ἄσυλον τῆς οἰκογενειακῆς ἐστίας ἐσυρεν ἀνοικτιρμόνως ἐκείθεν ἀθώους ἀνδρας καὶ γυναῖκας ἀδιακρίτως ἡλικίας εἰς τὴν σφαγὴν καὶ τὸν φόνον.

Ἡ ἀρτιούστατος Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ ἐφάνη πρὸς στιγμὴν ὅτι ἐξηφανίσθη· τὰ μέλη τῆς μετὰ τὸν ἐπὶ Στεφάνου διωγμὸν διεσπάρησαν καθ' ἑλθὴν τὴν Παλαιστίνην καὶ τὴν Συρίαν. Τὸ μῖσος ἔμως τοῦ σκληροῦ Ταρσέως δὲν ἐμετριάζετο. Πᾶν τούναντιον μάλιστα λαθῶν γράμματα παρὰ τῶν ἐν Ἱερουσαλὴμ Ἀρχιερέων καὶ Φαρισαίων πρὸς τὰς συναγωγὰς τῆς Δαμασκοῦ, τῆς πρωτεύουσας πόλεως τῆς Συρίας, ἀνεχώρησε πνέων ἀπειλὴν καὶ φόνον, διὰ τὸν διωγμὸν τῶν Ἱεροσολύμων Χριστιανῶν δεσμίους σύρη εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα.

Ἐν τῇ ὕψιστῃ τούτῃ σημείῳ τῆς ἐκκλήσεως τῆς λύσεως του, καθ' ὅ-

δὸν πορευόμενον τὸν Παῦλον εἰς Δαμασκὸν καὶ τὰ ἀπαισιώτατα τῶν σχεδίων κατὰ τῶν Χριστιανῶν σχεδιάζοντα, εὗρίσκει τὸν βίαιον καὶ σκληρὸν τοῦτον διώκτην ἢ χάρις τοῦ Κυρίου, καὶ δι' ὑπερφύους ὀπτασίας καὶ θεοφανείας μεταμορφῶ καὶ μεταβάλλει αὐτὸν εἰς τὸν θεμιμουργότατον ὑπέρμαχον καὶ τὸν ἐξοχώτατον Ἀπόστολον καὶ Κήρυκα τῆς Χριστιανικῆς πίστεως, καὶ ἀπ' ἐκείνης τῆς στιγμῆς ἀρχίζει διὰ τὸν Παῦλον στάδιον μόχθων καὶ ἀγῶνων ὑπὲρ τοῦ Χριστιανισμοῦ μοναδικῶν ἐν τῇ παγκοσμίῳ ἱστορίᾳ, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου μένει ἔκθαμβος ὁ ἀνθρώπινος νοῦς.

Ἐκτοτε ἔλθῃ τῆς ζωῆς του ἡ προσπάθεια, ἔλθῃ τοῦ πνεύματός του τὸ ἡθικὸν μεγαλεῖον καὶ ἡ λεπτότης, ἔλθῃ ἡ ἰσχὺς τῆς θελήσεώς του συνεκεντρώθησαν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς πίστεως, εἰς τὴν κατάκτησιν καρδιῶν, εἰς τὸν θρίαμβον τοῦ Χριστιανισμοῦ ἐν τῷ ὁποίῳ ἔκειτο τὸ μεγαλεῖον τοῦ κόσμου καὶ ἡ σωτηρία τῆς ἀνθρωπότητος.

Ἡ παγκόσμιος ἱστορία δὲν δύναται νὰ παρουσιάσῃ ἡμῖν ὅμοιον παράδειγμα αὐταπαρνήσεως, εὐσρκίας, ἀγνότητος, αὐτοθυσίας ἀνθρώπου, ζητοῦντος τὸν θρίαμβον τῆς ἰδέας, ὑπὲρ τῆς ἡ ὠνίζετο, καὶ ὑπὲρ τῆς ὁποίας καὶ ἔλθῃ ἡ ζωὴ του καὶ ἐκἄσθῃ ἀκόμη ἀναπνοὴ του ὑπῆρξε ζητητικῆς μαρτυρίαν.

Ἡ συνέχεις ἃς ἄλλοτε.

† Ὁ Σμύρνης ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΣΧΕΔΙΩΝ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΠΡΟΣ ΣΩΤΗΡΙΑΝ ΤΟΥ ΙΣΡΑΗΛΙΤΙΚΟΥ ΛΑΟΥ

Τὸ εὐθὺς ἀμέσως προκαλοῦν τὸν θαυμασμόν ἡμῶν εἶναι ἡ φαινομενικὴ ἀντίθεσις ἣτις ὑπάρχει μετὰ τοῦ Θεοῦ τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης καὶ τοῦ Θεοῦ τοῦ Εὐαγγελίου. Ἡ πρώτη παριστάνει ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τὸν Θεὸν τιμωροῦντα, ἐνφῶν ἡ δευτέρα τὸν παριστάνει ὡς συγχωροῦντα. Ἀναμφιβόλως σχέδιον ἀγάπης ὑποκρύπτεται εἰς τὸ βάθος πασῶν τῶν τιμωριῶν, αἱ στέλλει ὁ Θεὸς ἐν τῇ δικαίᾳ αὐτοῦ ὀργῇ πρὸς τοὺς ἀπειθεῖς Ἑβραῖους. Ἀκολουθήσωμεν ἐν πρώτοις τὴν πορείαν τοῦ Ἰσραὴλ εἰς τὴν Αἴγυπτον, εἰς τὴν ἔρημον καὶ ἀκολούθως εἰς τὴν γῆν τῆς Ἐπαγγελίας καὶ θέλομεν ἴδωμεν ὅτι ὑπερισχύουν αἱ τιμωρίαι, αἱ ἐπιβάλλει ὁ Ὑψίστος εἰς τὸν λαὸν τοῦτον, τὸν ὁποῖον ἀγαπᾷ καθὼς φιλόστοργος πατὴρ ἀγαπᾷ τὸ τέκνον του, τὸ ὁποῖον τιμωρεῖ ἕνεκεν τῶν συνεχῶν αὐτοῦ ἀποστασιῶν. Τοιαύτη εἶναι ἡ πρώτη ἐντύπωσις ἣν μᾶς προσενεῖ ἡ Ἱερὰ Γραφή, ἀλλ' ἡ ἐντύπωσις αὕτη μεταβάλλεται ὅταν μελετήσωμεν ἐπισταμένως τὰς Γραφὰς καὶ ἴδωμεν τὴν ὑπομονὴν καὶ τὴν ἀγαθότητα, τὴν ὁποίαν ὁ Αἰώνιος δεικνύει πρὸς λαὸν ἀποστῆτην καὶ ἀχάριστον. Τὰ ἀλλεπάλληλα σχέδια, τὰ ὁποῖα ὁ Θεὸς μετεχειρίσθη

ὅπως φέρῃ αὐτὸν εἰς τὴν ὑπακοήν, ἣν ὀφείλει νὰ ἔχη πρὸς τὸν Δημιουργὸν αὐτοῦ, μαρτυροῦσι τοῦτο. Ἀνατρέχοντες εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς δημιουργίας θέλομεν ἴδωμεν τοὺς πρωτοπλάστους ἐγκαθισταμένους ὑπὸ τοῦ Παντοδυναμοῦ εἰς διαμονὴν ἀθωότητος καὶ εὐδαιμονίας. Εἰς τὸν Παράδεισον ἡ ὁδὸν καὶ ὁ πόνος ἦσαν ἀγνωστα ὡς ἐπίσης καὶ ἡ ἁμαρτία, ἣτις δὲν εἶχεν εἰσεῖ εἰσαχθεῖ εἰς τὴν καρδίαν τῶν εὐτυχῶν αὐτοῦ κατοίκων. Εἰς τὰς ἀρχὰς τὸ πᾶν διετέλει ἐν εἰρήνῃ καὶ ἀρμονίᾳ καὶ αὐτὰ τὰ ζῶα συνεμερίζοντο τὴν χαρὰν καὶ τὴν ἀθῶαν εὐτυχίαν τῶν πρωτοπλάστων. Πάντα τὰ ἔμπυχα ὄντα ἔζων ἐκ τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ ἐκ τῶν δένδρων τῆς Ἐδέμ, τὰ ὁποῖα ὁ Ἀδάμ ἐκαλλιέργει διὰ τῶν χειρῶν του, διότι ἄνευ ἐργασίας εἶναι ἀδύνατον νὰ ὑπάρχῃ ἀπόλυτος εὐτυχία. Ἀλλ' ἡ εὐτυχία καὶ ἡ ἀθωότης αὕτη πόσον καιρὸν διήρκησεν; Ἡ Ἱερὰ Γραφή οὐδὲν ἀναφέρει περὶ τούτου· εἰκάζομεν ὅμως ὅτι ἡ διάρκεια αὐτῆς θὰ ἦτο σύντομος δηλαδὴ μέχρι τῆς ἐποχῆς καθ' ἣν ὁ Ἀδάμ δὲν εἶχε ὑποκύψει εἰς τὴν παρακοὴν καὶ εἰς τὴν ἁμαρτίαν. Ἐξ ὄλων ὅμως τῶν δώρων, τὰ ὁποῖα ὁ Κύριος ἐχάρισεν εἰς τὸν Ἀδάμ, τὸ ὠραιότερον

ἀλλὰ καὶ τὸ μᾶλλον ἐπικίνδυνον ἦτο ἡ ἐλευθερία· καθότι αὕτη εἶναι ἡ μόνη θύρα, διὰ τῆς ὁποίας ὁ Σατανᾶς εἰσχωρεῖ εἰς τὸν κόσμον τοῦτον. Ὁ ἄνθρωπος, δημιουργηθεὶς ἐλεύθερος, ὀφείλει νὰ ὑπακούσῃ εἰς τὸν Δημιουργόν του ἢ νὰ ζῆ ἀπελευθερωμένος ἀπὸ παντὸς νόμου; Ὡς λύσειν δὲ τοῦ προβλήματος τούτου ἐθρῖσκει φυσικὴν τὴν παρακοὴν καὶ τὴν παράβασιν τοῦ νόμου. Ἐκ τῆς παρακοῆς λοιπὸν ταύτης προῆλθεν ἡ πτώσις τῶν πρωτοπλάστων καὶ ἡ πρώτη αἰτία τοῦ λάθους ὑπῆρξεν ἡ Εὐᾶ, τοῦτο σημαίνει ὅτι ὁ διάβολος εἶχεν ἀνάγκην καὶ τῆς γυναικὸς ὅπως ἀποπλανήσῃ τὸν ἄνδρα καὶ ἐξαπλώσῃ ἀκολούθως τὸ κράτος του ἐπ' ἀμφοτέρους. Εἰς τὸν Παράδεισον τὸ πᾶν ἀνῆκεν εἰς τὸν ἄνθρωπον ἐκτὸς τοῦ καρποῦ τοῦ δένδρου τῆς γνώσεως τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ κακοῦ. Φάγετε ἐκ τοῦ καρποῦ τούτου, λέγει ὁ Σατανᾶς πρὸς τὴν γυναῖκα, καὶ θὰ εἰσθε θεοί, γνωρίζοντες τὰ πάντα. Ἡ γυνὴ ὑποχωρεῖ ἄνευ ἀντιτάσεως εἰς τὴν προτροπὴν τοῦ ὄφεως καὶ προσφέρει εἰς τὸν Ἀδάμ, ὅστις δὲν διστάζει νὰ φάγῃ καὶ οὕτως ἐκ τοῦ ἀπηγορευμένου καρποῦ. Ἀπὸ τῆς στιγμῆς ταύτης τὸ σχέδιον τοῦ Ὑψίστου ὅσον ἀφορᾷ τὴν εὐτυχίαν τοῦ ἐκλεκτοῦ αὐτοῦ πλάσματος κατατρέφεται καὶ πρὸς τιμωρίαν αὐτοῦ καταδικάζεται εἰς θάνατον καὶ ἐκβάλλεται ἐκ τοῦ Παραδείσου. Ἡ γῆ, λέγει ὁ Ὑψίστος πρὸς τὸν Ἀδάμ, εἶναι κατηραμένη ἐξ αἰτίας σου, θὰ

ζῆς με κόπους καὶ με λύπας καὶ θὰ τρώγῃς τὸν ἄρτον σου με τὸν ἰδρῶτα τοῦ προσώπου σου, ἕως οὗ νὰ ἐπιτρέψῃς εἰς τὴν γῆν ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐπλάσθη; διότι γῆ εἶσαι καὶ εἰς τὴν γῆν θὰ ἐπιστρέψῃς. Τότε ὁ Θεὸς ἐξέβαλεν ἀπὸ τὸν Παράδεισον τὸν Ἀδάμ καὶ τὴν Εὐᾶν, ἀφ' οὗ τοὺς ἐνέδυσσε χιτῶνας δερματίνους καὶ ἔβαλε τὰ Χερουβιμ καὶ τὴν φλογίνην ῥομφαίαν διὰ νὰ φυλάττωσι τὴν εἰσοδὸν του.

Ἰδοὺ τὸ τρομερὸν ἀποτέλεσμα τῆς παρακοῆς, εἰς τὸ ὁποῖον ὑποπίπτει ὁ ἄνθρωπος ὁσάκις παραβιάζει τὸς ἐντολάς καὶ ἐπιθυμεῖ ν' ἀπολαύσῃ ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον τῷ εἶναι ἀπηγορευμένον, μετὰ τὴν διαφορὰν ὅτι ὁ Θεὸς τῆς ἀγάπης καὶ τοῦ Εὐαγγελίου δὲν τιμωρεῖ ἀμέσως τὸν παραβῆτην τοῦ θείου νόμου ἀλλὰ περιμένει τὴν μετάνοιαν αὐτοῦ. Ἐν τούτοις εἰς τὴν παρακοὴν μέλλει ἐντὸς ὀλίγου νὰ ἀκολουθήσῃ τὸ ἐγκλημα τῆς ἀδελφοκτονίας. Ὁ φόνος τοῦ Ἀβελ ἐγκαινιάζει νέαν ἐποχὴν ἐν τῇ ἀνθρωπίνῃ ζωῇ, ἣτις διὰ πлагίου μέσου ἐκτρέπεται τῆς εὐθείας ὁδοῦ καὶ καταβιβάζεται εἰς τὸν Ἄδην ἀντὶ ν' ἀναβῆ εἰς τοὺς οὐρανοὺς. Ἀπὸ τῆς δευτέρας γενεᾶς ἡ ἀνθρώπινος οἰκογένεια τείνει νὰ διαρθεῖ εἰς δύο κωχωρισμένους κλάδους δηλαδὴ εἰς τέκνα τοῦ Θεοῦ καὶ εἰς τέκνα τῶν ἀνθρώπων καὶ ἐπειδὴ αἱ θυγατέρες τῶν ἀνθρώπων ἦσαν ὠραῖαι, τὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ τὰς λαμβάνουσιν ὡς συζύγους καὶ αἱ δύο φυλαὶ ἀγαμι-

γνύονται, τὸ δὲ κακὸν ὑπερέχει τοῦ καλοῦ. Καὶ εἰς τὴν περίστασιν ταύτην τὸ σχέδιον τοῦ Θεοῦ μέλλει νὰ μεταβληθῇ ἐκ νέου. Ἡ ἐλευθερία, τὴν ὅποιαν ὁ Θεὸς ἐχορήγησεν εἰς τὸν ἄνθρωπον γίνεται πρόσκομμα τῶν βουλευμάτων αὐτοῦ καὶ ὡς ἐκ τούτου ἀποφασίζει νὰ ἐξαφανίσῃ διὰ τοῦ κατακλισμοῦ τὴν ἐνοχον ταύτην γενεάν, ἐκτὸς τοῦ Νῶε ὅστις μέλλει νὰ χρησαμεύσῃ ὡς στέλεχος τοῦ νέου κόσμου, τὸν ὅποιον ὁ Δημιουργὸς μέλλει νὰ μετασημαίωσιν ἐκ τῶν συντριμμάτων τοῦ ἀρχαίου. Σκληρὰ ἀλόφασις πλὴν ἀναγκαία καὶ ἤτις ἐκόστισε πολὺ εἰς τὴν πατρικὴν αὐτοῦ καρδίαν! Ἡ γῆ γίνεται ἀφαντος ὑπὸ τῶν ὑδάτων τοῦ κατακλισμοῦ καθὼς καὶ οἱ κάτοικοι αὐτῆς. Νέα ἀνθρωπότης μέλλει ν' ἀναπτυχθῇ εἰς τὴν θέσιν τῆς παλαιᾶς καὶ τὸ οὐράνιον τόξον θὰ εἶναι τὸ σημεῖον τῆς νέας διαθήκης τοῦ Ὑψίστου μετὰ τοῦ νέου τούτου κόσμου. Ἀλλὰ τὸ σχέδιον τοῦ Θεοῦ μέλλει ἄρα νὰ ἐπιτύχῃ καὶ τὴν φορὰν ταύτην; Ἰ Δυστυχῶς ὄχι, διότι, ἐκ τῶν τριῶν υἱῶν τοῦ Νῶε ὁ Χάμ διατελῶν ὑπὸ τὴν κατάραν τοῦ πατρὸς του, κατεδικάσθη νὰ ἦναι ὁ ὑπηρέτης τῶν ἀδελφῶν του, οἱ δὲ ἀπόγονοι αὐτοῦ νὰ διακρίνονται ἐπὶ βαρβαρότητι καὶ κτηνωδίᾳ. Μέχρι τῆς ἐποχῆς ταύτης τὸ ἀνθρώπινον γένος ἐσημαίωζε μίαν οἰκογένειαν, τὰ μέλη τῆς ὁποίας ἐλάουν τὴν αὐτὴν γλῶσσαν καὶ ἐλάτρευον τὸν αὐτὸν Θεόν, ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τῆς ἀπο-

στασίας, συνοδευόμενον ὑπὸ τῆς ἐλευθερίας, ἐκδηλοῦται ἐκ νέου καὶ ὁ πύργος Βαβέλ εἶναι τὸ ὑλικὸν σύμβολον τῆς ἀμεταπίστου ταύτης ἀνταρσίας, τὴν ὅποιαν ὁ Θεὸς ἐτιμώρησε διὰ τῆς συγχύσεως τῶν γλωσσῶν καὶ τῆς διασκορῆς τῶν φυλῶν ἐπὶ τῆς γῆς. Νέα λοιπὸν μεταλλαγή εἰς τὸ σχέδιον τοῦ Θεοῦ, τείνουσα πάντοτε πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν δηλαδή νὰ συμβιβάσῃ τὴν ἐλευθερίαν τοῦ ἀνθρώπου μετὰ τῆς ὑπακοῆς πρὸς αὐτὸν καὶ ἤτις διὰ νὰ ἐξῆσαν τινὰ δέον νὰ ἦναι πάντοτε θεληματικὴ. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον μεταξὺ ὄλων τῶν ἀρτιγενήτων λαῶν τῶν διεσκορπισμένων ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς, ὁ Παντοδύναμος διὰ νὰ φανερώσῃ καὶ πάλιν τὴν ἀγάπην αὐτοῦ πρὸς τοὺς ἀνθρώπους ἐκλέγει ἓνα λαὸν μετὰ τῶν ἀπογόνων τοῦ Σὴμ ὅπως χρησαμεύσῃ ὡς ὁδηγὸς τῆς πεπλανημένης ἀνθρωπότητος καὶ ἐκ τοῦ σπέρματος τοῦ Ἀβραάμ μέλλει νὰ γεννηθῇ ὁ περιούσιος λαὸς τοῦ Ἰσραὴλ καὶ τὸ ἐβραϊκὸν ἔθνος. Δυστυχῶς καὶ εἰς τὸν σηματοποιεῖται τοῦ ἐκλεκτοῦ τούτου λαοῦ αἱ ἐλπίδες τῆς πατρικῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ μένουσιν ἀνευ ἀποτελέσματος. Ἀπὸ τῆς δευτέρας γενεᾶς τῶν ἀπογόνων τοῦ Ἀβραάμ τὸ μῖσος καὶ ὁ φθόνος τῶν υἱῶν τοῦ Ἰακώβ ἀπομακρύνουσι τὸν ἀδελφὸν αὐτῶν ἐκ τῆς γῆς Χαναάν, δευτέρας πατρίδος τοῦ ἐβραϊκοῦ λαοῦ, καὶ ὁ Ἰωσήφ διατελεῖ ἐξόριστος εἰς ξένην γῆν. Μετὰ παρέλευσιν χρόνου τινός:

ὁ Ἰακώβ μεταναστεύει εἰς Αἴγυπτον καὶ εἰς τὸ διάστημα περιήπου τεσσαρῶν αἰώνων ὁ Ἰσραηλιτικὸς λαὸς κατ' ἀρχὰς ἐλεύθερος μέλλει νὰ ὑπο-

τῆς δουλείας τοῦ Φαραὼ καὶ ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ Μωϋσέως ἐντολοδόχου τοῦ Ὑψίστου οἱ Ἑβραῖοι ἐλευθερωθέντες διὰ σειρᾶς θαυμά-

« Καὶ περιήγεν ὅλην τὴν Γαλιλαίαν ὁ Ἰησοῦς διδάσκων ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν καὶ κηρύσσων τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας καὶ θεραπεύων πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἐν τῷ λαῷ ». (Ματθ. 9', 23).

κύψῃ εἰς σκληρὰν δουλείαν, ἕως ὅτου μάθῃ νὰ ὑπακοίῃ εἰς τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ. Μολταῖτα ὁ Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἐξορίᾳ αὐτοῦ μένει πιστὸς εἰς τὴν λατρείαν τῶν πατέρων του μέχρι τῆς ἀπελευθερώσεως αὐτοῦ ἐκ

τῶν, ὁδοιποροῦσι πρὸς κατάκτησιν τῆς γῆς Χαναάν τὴν ἀπολεσθεῖσαν αὐτῶν πατρίδα.

Ἀλλὰ πρὶν ἢ φθάσωσιν εἰς τὸν προορισμὸν ὄφειλον νὰ διαμείνωσιν ἐπὶ τεσσαράκοντα ἔτη εἰς τὴν ἐ-

ρημον ὅπως δοκιμασθῶσι καὶ εἰς τὸ διάστημα τοῦτο, ὁ ἀχάριστος αὐτοῦ λαὸς ἀνθίσταται πολλάκις κατὰ τοῦ Μαυσεῶς καὶ κατὰ τοῦ θείου νόμου, τὸν ὁποῖον αὐτοῦς ὁ Αἰώνιος ὑπηγόρευσεν ἐπὶ τοῦ ὄρους Σινᾶ. Δυνάμεθα νὰ παρατείνωμεν τὴν ἱστορίαν τοῦ Ἰσραηλικοῦ λαοῦ καὶ νὰ ἀποδείξωμεν τὸν ἀποστάτην τοῦτον λαὸν καὶ ὑπὸ τοὺς Κριτὰς καὶ ὑπὸ τοὺς Βασιλεῖς αὐτοῦ, ὡς ἄξιον τῆς τιμωρίας τοῦ Θεοῦ καθὼς καὶ τῆς αἰχμαλωσίας αὐτοῦ ὑπὸ τῶν Ἀσσυρίων καὶ τῶν Βαβυλωνίων, ἀλλὰ χάριν σωτηρίας θέλομεν ἀναφέρει μόνον τὴν τελευταίαν καὶ ὑψίστην προστάθειαν τῆς στοργῆς τοῦ Πατρὸς, ὅστις χορηγεῖ τὸν μονογενῆ Αὐτοῦ Υἱὸν ὡς ἰλαστήριον θῦμα ὑπὲρ τῆς ἑξαγορᾶς τῶν ἁμαρτιῶν τοῦ κόσμου. Ἄλλ' ἀκούοντως ἀπεδείξαμεν τὰς ὁδοὺς καὶ τὰ προστάγματα, δι' ὧν ὁ Θεὸς κυβερνεῖ τὰς τύχας ἐνὸς

λαοῦ καὶ οἱ εὐρίσκοντες τὸν νόμον τοῦ Σινᾶ πολὺ αὐστηρόν, τὸν δὲ Ἰσραὴλ τιμωρούμενον διὰ τὴν ἀχαριστίαν καὶ τὰς ἀποστασίας αὐτοῦ, ἄς μελετήσωσι τὸ Δευτερονόμιον τὸ ὠραιότερον ἴσως βιβλίον μετὰ τὴν Γένεσιν τῆς Παλαιᾶς διαθήκης ὅπου ὁ Θεὸς παρίσταται συγχρόνως ὡς καλοκάγαθος Πατὴρ καὶ ὡς αὐστηρὸς δικαστὴς καὶ ἄς σταθμίωσιν ἀμερολήπτως τὰς εὐεργεσίας καὶ τὰς ποινὰς, ἄς ἐπέβαλεν ὁ Ὑψιστος εἰς τὸν Ἰσραηλιτικὸν λαὸν καὶ θέλουσιν ἴδειν ὅτι τὰ εὐεργετήματα ὑπερβαίνουσι τὰς τιμωρίας καὶ ὅτι ὁ Ἰσραὴλ ὁ ἀπειθὴς καὶ ἀποστάτης υἱός, ὁ δῆμιος καὶ ὁ φονεὺς τοῦ Μεσσίου ἐτιμωρήθη ὀλιγώτερον ἀφ' ὅτι ἔπρεπε καὶ ὅτι μόνον ἡ μετάνοια αὐτοῦ δύναται νὰ ἐπισπεύσῃ τὴν τελικὴν συγγνώμην ἧτις τῷ ἐπηγγέλληται.

A. K.

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΜΠΟΡΙΚΟΥ ΤΜΗΜΑ-

ΤΟΣ ΤΗΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

Τὴν 22αν τοῦ ἐνεστώτος μηνός, ἡμέραν Παρασκευῆν ἐτελέσθησαν αἱ ἐξετάσεις τῶν πρώτων τελειοφοίτων τοῦ ἐμπορικοῦ τμήματος τῆς Εὐαγγελικῆς Σχολῆς. Κατὰ τὴν τελευταίην κἀρέστησαν ὁ Σεβασμιώτατος ἡμῶν Μητροπολίτης, ὁ Θεοφιλέστατος Ἄγιος Τράλλεων, ὁ κ. ὑποπρόεδρος τῆς Ἐλ-

λάδος καὶ πλῆθος ἄλλο ἐκ τῶν τὰ πρῶτα φερόντων ἑμογενῶν λογίων καὶ ἰδίων ἐκ τῶν τοῦ ἐμπορικοῦ κόσμου. Οἱ μαθηταὶ ἐξετασθέντες εἰς πολλὰ μαθήματα ἐπέδειξαν ἰκανὴν ἐπίδοσιν καὶ ὡς πρὸς τὴν γλωσσολογίαν καὶ ὡς πρὸς τὰς θεωρητικὰς καὶ πρακτικὰς ἐμπορικὰς γνῶσεις.

Μετὰ τὸ τέλος τῶν ἐξετάσεων ἡ Α. Σεβασμιότης διὰ μακρῶν ὁμιλιῶν περὶ τῆς χρησιμότητος καὶ τοῦ ἀπαιτητοῦ τῆς

ὑπάρξεως ἐν Σμύρνῃ Ἐμπορικῆς Σχολῆς. Ἐτόνισεν ἰδίᾳ ὅτι ἡ Σμύρνη, ὡς ἀποτελοῦσα τὸ μέγιστον ἐμπορικὸν κέντρον δι' ἅπασαν τὴν Ἀνατολὴν καὶ τὴν Μικρασίαν τῆς εἰσγωγῆς καὶ τῆς ἐξαγωγῆς, εἰς τὴν ὅποιαν καταλήγουσιν ὅλαι αἱ σιδηροδρομικαὶ καὶ ἐμπορικαὶ ὁδοὶ καὶ ἀπὸ τῆς ἐποίας διακλαδίζονται ὅλαι τὰ νεῖρα τῆς ἐμπορικῆς κινήσεως, εἶνε τρόπον τινὰ ὁ ἐγκέφαλος καὶ εἰς λόγον ἐμπειρίας, ὅπου συγκεντρῶνται, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τὴν ἀναχωρῶν ὅλαι αἱ ἐμπορικαὶ πράξεις. Εἶπεν ὅτι ἡ παρεχόμενη ἐμπορικὴ μόρφωσις παρ' ὅλα τὰ λαμπρὰ ἀποτελέσματα, ἅτινα ἐπέδειξεν ἡ Σχολὴ μας ἐν εἰνε ἀρκετῇ, καὶ τοιαύτη οἶα νὰ ἀποπληροῦ ὅλας τὰς ἀνάγκας εἰς τὸσον μέγα ἐμπορικὸν κέντρον. Σήμερον ὁ ἀγὼν τῆς ζωῆς διεξάγεται λυσσαλέως καὶ οἱ ἀνταπειτηταί μας κατέρχονται πάνοπλοι εἰς τὸν ἀγῶνα, ἐν ᾧ ἡμεῖς ἡ ἐμὲν παντελῶς ἄπλοι ἡ φέρομεν ἐπισημὸν πανάρχαιον ἀπέναντι νεωτάτου συστήματος ὀπλων καὶ μεθόδων ἐμπορικῶν, ἐξ οὗ προέρχεται τὸ Ἑλληνικὸν ἐμπόριον νὰ εἶνε πάντοτε ἐν ὑποχωρήσει.

Δι' ἡμᾶς τοὺς κατοικοῦντας ἐν Σμύρνῃ, εἶπεν, ὅτι δὲν εἶνε ἀρκετὴ ἡ παρεχόμενη στοιχειώδης καὶ πρακτικὴ ἐμπορικὴ μόρφωσις. Ἐδῶ εἶνε ἀνάγκη νὰ ἀναφθῶσι μεγάλοι ἠλεκτρικοὶ πυροὶ! ἔχομεν ἀνάγκην, εἰ δυνατόν, ἀνωτέρας ἐμπορικῆς Ἀκαδημαίας. Εἶπεν ὅτι καὶ ἄλλοτε ἔλαβαν ἀφορμὴν νὰ παρατηρήσῃ ὅτι ἐν Σμύρνῃ μόνον τὸ ἦμισυ τῆς ἀφίδος τοῦ ὅλου θελωτοῦ κατασκευάσθη καὶ ἐν ᾧ διὰ τὴν πάλαιθεν τῆς θηλείας νεολαίας εὐρέθησαν φιλοπόλιδες καὶ φιλογενεῖς ἄνδρες, οἱ ὅποιοι ἰδρύσαντες τὸ «Ὀμήρειον» Περθεναγωγεῖον μετ' οἰκοτροφείου διὰ τὰς εὐπορωτέρας τῆς πόλεως τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ τῶν νήσων τάξεις, ἐστέρησαν τὸ βέθμα, τὸ ἑποῖον ὑπερεκχειλίζον κατέκλυσε καὶ ἐπλήρου τὰς Προπαγανδιστικὰς Σχολὰς, καὶ ἐκ τούτου οὐδεμίαν Ἑλληνικὴν κόρη φοιτᾷ εἰς ξενικὴν σχολὴν, ἀλλὰ καὶ θεωροῦσιν ὑψίστην

τιμὴν καὶ κόσμον αὐτῶν νὰ εἶνε τρέφειν τοῦ «Ὀμηρείου», ἀνάλογόν τι δὲν ἐγένετο καὶ διὰ τοὺς νέους, οἵτινες ἐπιρέμενοι ἐμπορικῆς μορφώσεως ἢ ἐκμαθήσεως γλωσσῶν ἐξηκολούθουν καὶ ἐξηκολούθουν ἐπι καταπλημμυροῦντες τὰ ξενικὰ καὶ ἰδιωτικὰ Σχολεῖα καὶ Λύκεια.

Καὶ εἶνε μὲν ἀληθὲς ὅτι ἡ Σχολὴ μας ἐντὸς ὀλίγων ἐτῶν συνεκέντρωσεν, ἀποσπάσασα ἐκ τῶν ἄλλων Σχολῶν, πλεόν τοῦ ἐνὸς τρίτου τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν φοιτῶντων εἰς τὰ ξενικὰ καὶ ἰδιωτικὰ σχολεῖα, ἀλλὰ τούτο οὐδὲν σημαίνει καὶ εἶνε τίποτε ἀκόμη, Ὅλοι οὗτοι οἱ ἐν ξενικαῖς καὶ ἰδιωτικαῖς σχολαῖς Ἑλληγόμοιαιες πρέπει καὶ ἀρτεῖν νὰ εὐρίσκονται ὑπὸ τὴν στέγῃ τοῦ κοινοτικοῦ τοῦτου μεγάλου Ἐκπαιδευτηρίου τῆς πρωτεύουσος τῆς Μ. Ἀσίας, καὶ ἐνταῦθα ν' ἀρθῶνται τὴν ἐθνοπρεπῆ πρακτικὴν καὶ ἐμπορικὴν μόρφωσιν καὶ γλωσσολογίαν διότι ἐνταῦθα ὑπάρχει ὁ κοινοτικὸς ἔλεγχος διότι ἡ Εὐαγγελικὴ Σχολὴ κέντηται ὅλα τὰ στοιχεῖα νὰ δώσῃ πρὸς τὴν ἐμπορικὴν καὶ τὴν λοιπὴν ἀνθρωπιστικὴν γενικὴν μόρφωσιν διότι αἱ θυσίαι, εἰς ἃς ὑποβάλλεται ἡ Σχολὴ συντηροῦσα στρατιᾶν πρώτης γραμμῆς καθήγητῶν εἶνε ἀδύνατον νὰ γίνωσι παρ' οὐδεμιᾶς ἄλλης ξένης ἢ ἰδιωτικῆς Σχολῆς. Εἶπεν, ὅτι ζωηρῶς ἐπιθυμεῖ καὶ ἀνοίξιμον πόθον τρέφει νὰ ἴτῃ καὶ ἐνταῦθα μίαν ἐμπορικὴν Σχολὴν οἷα ἡ τῆς ἐν Χάλκη τῆς Κωνιπόλεως, ὅπου πανταχῶθεν συρρέουσιν οἱ Παν-ἑλληνες διὰ τὸν ἐμπορικὸν αὐτῶν καταρτισμὸν, τελειοποιημένη ὅμως ἐν παντὶ καὶ ὅμοια ἰδεώδη διότι ἐνταῦθα μόνον εἶνε πραγματικῶς τοῦτο δυνατόν ἵνα κατορθωθῇ ἐν τῇ Εὐαγγελικῇ Σχολῇ, ὅπου καὶ τὸ κλασσικὸν Γυμνάσιον.

Μετὰ πλείους ὁρας χρεῖς, προσέθηκεν, ἔχει ἀκούσας ὅτι ἀπὸ τριῶν ἐτῶν φιλοπόλιδες καὶ φιλογενεῖς ἄνδρες, καλῶς τὰ πραγματικὰ μελετήσαντες καὶ βεθῶς διὰ τὴν κατάστασιν τὴν ἐμπορικὴν τοῦ τόπου πονοῦντες, συνηθῶν καὶ συνεκέρθησαν

περὶ ἱερέως τοιαύτης μεγάλης ἰδεώδους πράγματι Σχολῆς ἐμπορίας καὶ γλωσσῶν μετὰ τελειοτάτου οἰκοτροφείου καὶ ὅτι ἐν τῇ πρὸς τὴν πατρίδα ἀγάπῃ τῶν κατὰ μίμησιν τῶν πρώτων ἱερωτῶν τοῦ «Ὁμηρείου» προσήνεγκαν διαφορά ποσᾶ, κατὰ τὰς ἐπιμέλειαν ἦδη ἐν τῇ Τραπεζῇ καὶ ἀνεργό-μενα εἰς διασχίλιας περίπου λίρας. Λοιπὸν, προσέθηκεν ἐν ἐξάρσει καὶ ἱερῷ ἐνθουσιασμῷ ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης, ἰδοὺ αὐτοὺς καλοῦμεν ἀρωγούς καὶ ἐκτελεστάς τῆς ὑπ' αὐτῶν τῷ πρώτῳ συλλεγθεῖσης μεγάλης φαινῆς καὶ εὐεργετικῆς διὰ τὴν ἐμογενεῖαν ἰδέας ἢ συνέλθωσιν ὑπὸ τὴν κρατικὴν σημαίαν τῆς Σχολῆς, ἢ συνένωσωσι τὰς πνευματικὰς, τὰς ἠθικὰς καὶ ὕλικὰς αὐτῶν δυνάμεις πρὸς τὰς τῆς Σχολῆς, ἢ ἐξέδρωσι τὸ γε νῦν πρόχειρον κατὰλληλον εἰκῆμα, ὅπου νὰ στεγασθῶσιν οἱ μέλλοντες πανταχῶθεν νὰ συρρεύσωσιν οἰκτρόφοι τοῦ ἐμπορικοῦ ἀλλὰ καὶ

τοῦ κλασικοῦ τμήματος τῆς Σχολῆς μας, οἵτινες νῦν ἔλλειψι οἰκοτροφείου λαμβάνουσι διαφόρους πρὸς ἄλλας Σχολὰς διευθύνσεις. Ἔστωσαν δὲ βέβαιοι ὅτι ἔχῃ μόνον αἱ προσδοκίαι τῶν πληρώσῃ θὰ ἱκανοποιηθῶσιν, ὡς ἐγένετο διὰ τὸ «Ὁμηρείον», ἀλλὰ καὶ τὰ ἀποτελέσματα θὰ ὑπερᾶκοντίσωσι πᾶσαν προσδοκίαν.

Ἡ Α. Σεβασμιότης ἐξηκολούθησεν ἀναπτύσσουσα τὸ θέμα τοῦτο διὰ μακρῶν καὶ μετὰ πολλοῦ ἐνθουσιασμοῦ, οἱ δὲ λόγοι του ἐνεποίησαν βρυθυτάτην ἐντύπωσιν εἰς ὅλους τοὺς παραστάτας.

Ἡ διεύθυνσις τοῦ «Ἱ. Πολυκάρπου» εὐχεταί ὅπως οἱ λόγοι οὗτοι τῆς Α. Σεβασμιότητος εὐρωσιν ἤχῳ εἰς καρδίας φιλοπατρίδας καὶ φιλογενεῖς καὶ εὐρεθῇ οὕτως ἐν βραχεὶ εἰς τὴν εὐχάριτον θέσιν ν' ἀναγαίῃ τὴν συντέλειαν τοῦ ἔθνους τοῦτο ἔργου.

ΕΠΚΥΚΛΙΟΙ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ

† Πανοσιολογιώτατοι Ἀρχιερ. Ἐπίτροποι καὶ Προϊστάμενοι τῶν Κοινοτήτων, ἔντιμοι Ἐπίτροποι τῶν Ἐκκλησιῶν, ἔντιμοι Ἐφοροὶ τῶν Σχολῶν καὶ λοιποὶ προύχοντες τῶν Κοινοτήτων καὶ Ἐνοριῶν τῶν Μητροπόλεων Ἐφέσου καὶ Σμύρνης.

Τὸ ὅτι ὁ Διδάσκαλος εἶνε μετὰ τοῦ Ἱερέως ὑψίστη κοινωνικῆ, ἠθικῆ καὶ ἀνθρωπιστικῆ δύναμις, ἥτις καλῶς ἢ κακῶς χρησιμοποιουμένη δύναται νὰ χρησιμεύσῃ εἰς ἀνάστα-

σιν ἢ εἰς πτώσιν τῶν λαῶν, τοῦτο εἶναι ἀλήθεια πασιφανῆς καὶ ἀναντίλεκτος. Τὸ δ' ὅτι ἐνεκα τῶν ἐθνικῶν καὶ καιρικῶν ἡμῶν περιστάσεων τὸ ὑπόγρημα τοῦ Διδασκάλου κατέπεσεν ἐν τῇ συνειδήσει τῆς ὁμογενείας καὶ τῆς ἡμετέρας κοινωνίας καὶ τοῦτο εἶνε ἐπίσημῳ βεβηρὸν καὶ πασίγνωστον ἔθνικόν ἀτύχημα, τὸ ὁποῖον ὀφείλομεν ὅσον ἔνεστι τάχιον καὶ παντὶ σθένει ἀπὸ κοινοῦ πάντες ἐργασζόμενοι νὰ θεραπεύσωμεν.

πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον λαβόντες ὑπ' ὄψιν καὶ τὰς γνώμας καὶ μελέτας προσώπων ἀρμοδιωτάτων νὰ κρίνωσι περὶ τῶν καθ' ἡμᾶς ἐκπαιδευτικῶν πραγμάτων, δεξάμενοι δὲ καὶ εἰς ἐπανειλημμένας ἀκροάσεις τὸ προεδρεῖον τοῦ Διδασκ. Συνδέσμου καὶ ἡμεῖς δ' αὐτοὶ καὶ πολλάκις ἀπὸ κοινοῦ καὶ ἰδίᾳ ἕκαστος συσχεψόμενοι περὶ τῶν μέσων τῆς ἀποτελεσματικωτέρας χρησιμοποίησεως τῆς μόνης ἐναπολειφθείσης ἡμῖν πρὸς ἀνύψωσιν τῆς κοινωνίας ἠθικῆς δυνάμεως τοῦ Διδασκάλου κατελήξαμεν εἰ, τὰ ἐξῆς, ἐφ' ᾧ συνιστῶμεν τὴν φιλογενῆ προσοχὴν πάντων καὶ ἐπικαλούμεθα τὴν σύντονον ὑμῶν φροντίδα, ὅπως ἀμέσως τεθῶσιν εἰς ἔφαρμογὴν.

α) Ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς εἰς πᾶσαν δήποτε Κοινότητα νὰ προσλαμβάνῃ διδασκάλους μὴ κεκτημένους τὰ ἀπαιτούμενα προσόντα, ὧν πρῶτιστον εἶναι τὸ νὰ εἶναι οἱ προσληφθησόμενοι κάτοχοι διπλώματος, κατὰ προτίμησιν μὲν Διδασκαλείου, ἐν ἀνάγκῃ δὲ καὶ ἀπολυτηρίου Γυμνασίου (ἐξαιρέσειν ἀποτελοῦσι τὸ γε νῦν τὰ μικρὰ καὶ πτωχότερα χωρία, δι' ἃ ἰδιαίτερα ἐλήφθησαν μέτρα).

β) Νὰ ἔχωσιν ἠθος καὶ βίον χρηστὸν καὶ ἐμπρέποντα εἰς τὸ ἱερὸν τοῦ Διδασκάλου ὑπόγρημα.

Καὶ πρὸς τοῦτο αἱ μὲν κοινότητες καὶ ἐνορίαι ἔχουσι τὸ δικαίωμα τῆς ἐκλογῆς καὶ τοῦ ὀρισμοῦ τοῦ μισθοῦ τοῦ προσωπικοῦ, ἀλλὰ τὸ δικαίωμα τῆς ἐγκαταστάσεως αὐτῶν ἐν ταῖς

θέσεσι τῶν ἀνήκει ἀποκλειστικῶς ταῖς Μητροπόλεσι καὶ τοῖς παρ' αὐταῖς ἀρμοδίοις προσώποις, μετὰ προηγουμένην ἐξέλεξιν τῶν ἐγγράφων τῆς διδασκτικῆς ἱκανότητος καὶ τοῦ ἠθους αὐτῶν. Ἔστωσαν δὲ βέβαιοι οἱ τε γονεῖς καὶ αἱ Ἐφορεῖαι, ὅτι ἔχοντες πάντοτε πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν τὰς μεγίστας εὐθύναις, ὡς ἀνελάβομεν ἀπέναντι Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων, οὐδενί ποτε θὰ χαρισθῶμεν προκειμένου περὶ τῆς ἀρίστης προτιμήσεως τῶν ἀναγκαιούντων Διδασκάλων.

Τὸ ὑπὸ τοιαύτην δοκιμασίαν δὲ προτιμηθῆσόμενον προσωπικὸν τῶν Διδασκάλων τῶν τε ἀρρεναγωγείων καὶ παρθεναγωγείων, ἵνα καὶ ἐν τῇ κοινωνικῇ καὶ ἐν τῇ ἑαυτῶν συνειδήσει ἐξυψωθῇ, ἀνάγκη ἀπαραίτητος νὰ μισθοδοτηθῇ ἐπαρκῶς. Δὲν ἀγνοεῖτε πάντες ὑμεῖς οἱ τὰ κοινὰ καὶ σχολικὰ πράγματα διευθύνοντες, ὅτι τὸ χρῆμα τῶν ἱερῶν Ἐκκλησιῶν, ὅπερ προσφέρει ἢ εὐσέβεια καὶ ἢ φιλομουσία τῶν Χριστιανῶν, δι' ἡμᾶς τοὺς ἐστερημένους πάσης ἄλλης ὀφθέν δήποτε προερχομένης ἐπιχορηγίας, καὶ οἱ ἀειμνηστοὶ ἡμῶν πατέρες καὶ ἡμεῖς ἀποκλειστικῶς χρησιμοποιοῦμεν πρὸς μόρφωσιν τῶν τέκνων τοῦ Λαοῦ μας.

Ὅθεν ἀπευθύνομεν θερμὴν ἐκκλησίαν καὶ παρακάλεισιν πρὸς πάντας ὑμᾶς τοὺς τὰ κοινοτικά διεπόντας, ὅπως διὰ τὴν μόρφωσιν τῶν τέκνων καὶ τῶν ἀπογόνων μας μὴ φαίνησθε φειδῶλοι καὶ μικρολόγως

γλίσχροι. Καὶ ἐνταῦθα ἐφαρμόζεται τὸ λόγιον τοῦ Ἀποστόλου Παύλου «ὁ σπειρών φειδόμενος, φειδόμενος καὶ θερίσει, ὁ σπειρών ἐπ' εὐλογίας ἐπ' εὐλογίας καὶ θερίσει». Ἄν μὴ χορτασθῆ ὁ ἐργάτης δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἐκτελέσῃ τὸ καθήκον του πλήρως, μέριμναι βιωτικαὶ περὶ τοῦ τί φάγη καὶ τί πῖναι... πῶς ἐξοικονομήσῃ τὰ τῆς σῆς τοῦ ἐργάτης, εἶνε ὁ χειρότερος πειρασμὸς καὶ τὸ μεγαλύτερον κώλυμα πρὸς ἐπιτέλειαν ἀξιοπρεπῆ τοῦ προορισμοῦ του. Ἄν ὄχι τι ἄλλο περισσότερο, ζητοῦμεν, ὅπως αὐξηθῶσιν ἅπασαν τὸ ἐπιόντος σχολικοῦ ἔτους μετὰ τὴν κατάλληλον ἐπιλογὴν τοῦ προσωπικοῦ καὶ τὴν ἐν τῷ προσήκοντι μέτρῳ, ὅπου παρίσταται ἀνάγκη ἀραιώσιν ἰδίως τῶν μὴ κεκτημένων τὰ ἀνωτέρω προσόντα, οἱ μισθοὶ τῶν διδασκάλων τὸ γε νῦν ἀπὸ 12—20 τοῖς ἑκατῶν, ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν, ἀλλὰ καὶ τοῦ ζήλου τοῦ διδάσκοντος προσωπικοῦ.

Βεβαίως τοῦτα οὐδὲν σημαίνει ὡς πρὸς τὴν ποσότητα, ἀλλὰ δεικνύει συναίσθησιν καὶ ἀναγνώρισιν τοῦ τί χρεωστοῦμεν εἰς τὸν Διδάσκαλον, καὶ πῶς οὗτος ὀφείλει ἐργαζόμενος ν' ἀνταποκριθῆ εἰς τὰς ἀξιώσεις τῆς τιμῆς καὶ μὴ παραγνωρίζουσης αὐτὸν κοινωνίας.

Πεποιθήσαμεν ὅτι οὐδεὶς θέλει εὑρεῖ δυσεπάρμοστα τὰ ὑφ' ἡμῶν τόσον ἀπλ. θεωρούμενα καὶ διὰ τοῦτο καὶ θερμότατα συνιστώμενα καὶ παρακελευόμενα ταῦτα μέτρα καὶ ὅτι πάντες φιλοτίμως θέλετε φροντίσει νὰ

συμμορφωθῆτε πρὸς τὰ ἄνω, ἅτινα πεστεύμεν ὅτι διερηγεύοντα τὸ φρόνημα τῆς καλῆς σκεπτομένης Κοινωνίας ἀνταποκρίνονται πληρέστατα καὶ πρὸς τὰ ὑμέτερα φρονήματα καὶ αἰσθήματα.

Προσθέτως δὲ δηλοῦμεν ὑμῖν ὅτι, ὡς λειτουργεῖ νῦν τὸ ἐν τῇ Εὐαγγελικῇ Σχολῇ ἀπὸ 2 ἐτῶν ὑφιστάμενον Διδασκαλεῖον, μετὰ ἐν ἔτος θὰ εὐρισκόμεθα εἰς τὴν εὐάρεστον θέσιν νὰ ἔχωμεν ἐπαρκούντα ἀριθμὸν διδασκαλιστῶν. Ἄλλὰ πρὸς τοῦτο εἶνε ἀνάγκη, ὡς ἐγένετο ἀξιεπαίνως καὶ κατὰ τὰ δύο προηγουμένα ἔτη ἵνα καὶ κατὰ τὸ ἐπὶ θύραις σχολικὸν ἔτος ἐξακολουθήσῃ ἡ ἀποστολὴ ἐκ μέρους τῶν Κοινοτήτων ὑποτρόφων καὶ μαθητῶν πρὸς καταρτισμὸν αὐτῶν ἐν τῷ εἰρημένῳ Διδασκαλεῖῳ. Καὶ πρὸς τοῦτο θερμῶν καὶ αὐθις ἀπευθύνομεν ἐκκληρίην ἵνα μηδεμίαν Κοινότητα ὑστερήσῃ.

Ἡ δὲ χάρις τοῦ Θεοῦ εἴη μετὰ πάντων τῶν ἀγαπώντων τὴν πρόοδον καὶ τὸν φωτισμὸν τοῦ Ἐθνους ἡμῶν.

Ἐν μηνί Ἰουνίῳ τοῦ 1912ου σωτηρίου ἔτους.

† Ὁ Ἐφέσου **ΙΩΑΚΕΙΜ**

† Ὁ Σμύρνης **ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ**

† **Ἐντιμότατοι Ἐφοροὶ τῶν Σχολῶν, Ἐλλόγμοι Διευθυνταὶ τῶν Σχολῶν, Διδάσκαλοι καὶ γονεῖς.**

Γνωστὸν ποιούμεθα ὑμῖν, ὅτι ἀπεφασίσθη ἀρμόδιως χάριν τοῦ μα-

θητικοῦ κόσμου πρὸς ταῖς ὑπαρχούσας ἄλλαις Σχολικαῖς παιδαῖς καὶ γυμναστικαῖς ἀσκήσεσιν ἢ ἴδρυσιν μαθητικῆς κολυμβητικῆς σχολῆς, ἐν τῇ ὁποίᾳ ὑποχρεωτικῶς οἱ ἀπὸ τοῦ 9ου ἔτους μέχρι τοῦ 18 τῆς ἡλικίας τῶν μαθητῶν ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν καταλλήλων διδασκάλων καὶ εἰδικῆς ἐπὶ τούτῳ Ἐφορείας θὰ ἀσκῶνται καὶ γυμνάζωνται πρὸς ἀπόκτησιν καὶ τῆς κολυμβητικῆς ἰκανότητος, πράγματος, ὃχι μόνον συντελοῦντος τὰ μάλιστα εἰς τὴν σωματικὴν ἀκμὴν, ἀνάπτυξιν καὶ εὐρωστίαν τῶν λαῶν ἀλλὰ καὶ ἀναγκαιοτάτου διὰ τὸν καθ' ἡμέραν βίον τῶν ἀνθρώπων καὶ ἰδίως τῶν οἰκούντων ἐν παρολίῳ τόποις ὅπου τὰ διανυγῆ θαλάσσια ὕδατα μονοῦσι χι φωνῆ ἀφιέντα μᾶς προσκαλοῦσιν εἰς τὴν χρησιμοποίησιν αὐτῶν πρὸς εὐγενεστέραν ἀπόλαυσιν τῆς ζωῆς, πρὸς κάλλυνσιν τοῦ ἀνθρωπίνου βίου καὶ πρὸς ἀσφάλειαν τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς ἀπὸ τῶν συχνοτάτων τῆς θαλάσσης κινδύνων.

Τὸ μάθημα τῆς κολυμβητικῆς θὰ κατέχη τοῦντεῦθεν ἐν τῷ προγράμματι τῶν σχολῶν Σμύρνης, οἷαν θέσιν ἔχει καὶ ἡ λοιπὴ σχολικὴ γυμναστικὴ, πρὸς εὐμέθοδον δὲ καὶ ἐπιστημονικὴν αὐτῆς διδασκαλίαν ἀπεστάλησαν εἰς τὴν κολυμβητικὴν σχολὴν Φαλήρου — Ἀθηνῶν, δύο πεπειραμένον κολυμβητῶν καὶ γυμνασταί.

Διωρίσθη Ἐφορεία ἀποκλειστικῶς ἐξ ἱατρῶν ἀποτελουμένη, ἣς ἀποκλειστικὸν μέλημα ἔσται ἡ συμ-

φώνως πρὸς τοὺς ὑγιεινοὺς κανόνας κατάρτησις τοῦ προγράμματος καὶ διάταξις τῶν τῆς κολυμβητικῆς σχολῆς οὕτως ὥστε τὰ πάντα νὰ τελῶνται ἐν αὐτῇ ἐν πληροστάτῃ τάξει καὶ ἀσφαλείᾳ.

Ὡς κολυμβητήριον θέλει χρησιμεύσῃ τὸ ἐναντι τοῦ τέως Πανωνίου γυμναστηρίου μέγα κολυμβητήριον τῆς ἐταιρίας τῶν Προκυμαίων, μεθ' ἧς ἡ Μητρόπολις ἦλθεν εἰς ὀριστικὰ συμφωνίας καὶ συνεννοήσεις, ὅπως ἀπὸ τῆς 1ης μ. μ. ὥρας μέχρι τῆς ἑσπέρας τὸ κολυμβητήριον διατεθῆ διὰ τὴν ἀποκλειστικὴν χρῆσιν τῶν μαθητῶν τῆς κολυμβητικῆς μὸς σχολῆς, ἐναντι τιμήματος ἐνὸς (1) μεταλλικίου δι' ἑκάστον τῆς ἡμέρας κολύμβημα.

Ἐπὶ τούτοις προτροπέμεθα καὶ ἀξιόῦμεν ὅπως ἀπὸ τοῦ Γυμνασίου τοῦ διδασκάλου τῶν τετραταξίων Ἀστικῶν σχολῶν, σύμπαντες ἀνεξαιρέτως, μὴ ἐξαιρουμένων καὶ τῶν διευθυντῶν (ἐὰν εὐαρεστῶνται) τῶν ἐμπορικῶν ἰδιωτικῶν Λυκείων ἢ ἄλλων ἰδιωτικῶν σχολῶν τῆς καθ' ἡμᾶς ὁμογενείας ἀπολύσῃσι πρόσκλησιν πρὸς ὅλους ἀνεξαιρέτως τοὺς μαθητάς των, τοὺς εὐρισκομένους ἐν Σμύρνῃ, καὶ συνέλθῃσιν ἕκαστος εἰς τὴν οἰκίαν Σχολῆν, καὶ ἐκεῖ ὑπὸ τὴν ἐπιστάσιν τοῦ διδασκάλου τῆς γυμναστικῆς διαρεθῶσιν εἰς τρία τμήματα ἀναλόγως τῆς ἡλικίας αὐτῶν ἦτοι: πρῶτον τμήμα περιλαμβανόν τοὺς ἀπὸ 9—12 ἐτῶν ἡλικίας.

μαθητάς, δεύτερον : τοὺς ἀπὸ 12—15 καὶ τρίτον : τοὺς ἀπὸ 15—18 ἔτους μαθητάς.

Ἡ ἐργασία αὕτη παρακαλοῦμεν ὅπως εἶνε συμπληρωμένη μέχρι τῆς μεσημβρίας τῆς προσεχοῦς δευτέρας καὶ οἱ κατάλογοι οὗτοι ἐμφαίνοντες τὰ ὀνόματα, τὸν αὔξοντα ἀριθμὸν καὶ τὴν ἡλικίαν τῶν μαθητῶν φθάσωσιν ἀσφαλῶς εἰς χεῖρας ἡμῶν ἐν τῇ Μητροπόλει, ἵνα παραδοθῶσι τῇ Ἐφορεῖᾳ ἣ ὅποια θέλει ὀρίση τὴν ἡμέραν καθ' ἣν ἕκαστον τιμῆμα ἀναλόγως τῆς ἡλικίας θὰ προσέλθῃ εἰς τὸ Στάδιον τοῦ Πανιωνίου Συλλόγου καὶ ἐκεῖ ἐν ταῖς αἰθούσαις τῆς Σχολῆς θὰ γίνῃ ἡ σωματικὴ καὶ ὑγιεινὴ αὐτῶν ἐξέτασις, ἵνα φανῇ πόσοι καὶ κατὰ πόσον δύνανται νὰ λάβωσι μέρος εἰς τὰς κολυμβητικὰς ἀσκήσεις.

Τό γε νῦν μέχρι τῆς ἐλεύσεως τῶν διδασκάλων τῆς κολυμβητικῆς θέλει ἐκτελεσθῆ προκαταρκτικὴ ἐργασία πρὸς ὀργάνωσιν καὶ διαρρυθμίωσιν τῶν τῆς κολυμβητικῆς ὑπὸ τὴν ἐπιτοπίαν τοῦ καθηγητοῦ τῆς γυμναστικῆς κ. Σοφ. Μάγνη, ἐφορευομένου τοῦ ἔργου ὑπὸ τῶν ἐπι τούτω διορισθέντων ἐντίμων Ἐφόρων κ. κ. Δ. Νικολαΐδου, Β. Κουμαριανοῦ καὶ Β. Μουσαίου ἱατρῶν.

Πεποίθαμεν ὅτι οὐδεὶς διδάσκαλος ἢ γονεὺς ἢ μαθητὴς θέλει ἀμελήσῃ νὰ ἐπιτελέσῃ τὸ καθήκον του· ἰδίως οἱ γονεῖς ὀφείλουσι νὰ γνωρίζωσιν, ὅτι ἐπὶ τῶν τέκνων των, ἐφ' ὅσον εἶνε μαθηταί, ἢ σχολῆ καὶ τὸ

Γένος μας ἔχουσιν ἴσα πρὸς τὰ τῶν γονέων ἂν μὴ καὶ ἀνώτερα, δικαιώματα, προκειμένου περὶ θεσμῶν ἐπαγγελιομένων τὴν σωματικὴν, τὴν πνευματικὴν καὶ τὴν ἠθικὴν βελτίωσιν τῆς νέας ἡμῶν γενεᾶς.

Ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ εἴη μεθ' ὑμῶν.

Ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.
Σμύρνη τῇ 25 Ἰουνίου 1912.

† Ὁ Σμύρνης ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΘΕΙΟΥ ΚΗΡΥΓΜΑΤΟΣ

Ἀθριον Κυριακὴν 1 Ἰουλίου 1912 οἱ ἱεροκήρυκας τῆς Θρησκευτικῆς Ἀδελφότητος «*Εὐσεβίας*» θὰ κηρύξωσιν ὡς ἑξῆς :

Ὁ ἱερολογ. κ. Γε. Ὀρφανίδης π. μ. ἐν τῷ ἱερῷ ναφ. Μορτακίων.

Ὁ ἱερολογ. κ. Γ. Πασχάλης π. μ. ἐν τῷ ἱερῷ ναφ. ἁγ. Μαρκέλλας, μ. μ. δὲ ἐν τῇ σχολῇ ἁγ. Δημητρίου.

Ὁ ἀλλόγ. κ. Π. Καταναβάκης π. μ. ἐν τῷ ἱερῷ ναφ. ἁγ. Ἰωάννου τοῦ θεολόγου (Ἄνω Συναϊκίας).

Ὁ ἀλλόγ. κ. Ἄνδρ. Κουρνιακῆς μ. μ. ἐν τῇ σχολῇ ἁγ. Νικολάου.

Ὁ ἀλλόγ. κ. Νικόλαος Γραϊκῆς π. μ. ἐν τῷ ἐν Βουτζῆ I. ναφ. τοῦ ἁγ. Ἰωάννου.

ΜΙΚΡΑ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Πανοσιολ. Ἀρχιεπισκοπὴν κ. Νεόφυτον Βαρθολαῶν (Ἀδραμύτιον).—Πανοσιολ. Ἀρχιεπισκοπὴν κ. Δωρόθεον Ν. Δουκίαν (περιοδεύοντα), καὶ κ. κ. Δ. Σ. Βακίριτζήλλη (Βάλιον) καὶ Δημήτριον Βακίριτζόγλου (περιοδεύοντα). Ἐπιστολαὶ σὰς ἐλήφθησαν. Ἀπάντησιν ταχυδρομικῶς.—Πανοσιολ. Ἀρχιεπίσκοπον κ. Ἀγαθόγγελον Π. Λαγίδην (Κῶ) καὶ κ. Εὐθύμιον Φ. Σαβάνην (Κων/πολιν). Ἐλλείποντα φυλλάδια ἀπεστάλησαν ταχυδρομικῶς.—Κοιν. Τριαντάφυλλον Γ. Κοιτονασόπουλον (Δοξάτειον) καὶ Στέφανον Παπαδόπουλον (Ἀδριανόπολιν). Συνεμορφώθημεν ὁδηγίαις ὑμῶν.—Κοιν. Χρηστον Σακελλαριδῆν (Σουφλί). Χρήματα ἐμετρήσαμεν.